

berdlagd 21/6 1918

Ink d. 15 JUNI 1918

Bilagor A

15
till hälsovårdsnämndens
skrifvelse till stadsfull-
mäktige den 17 sept. 1918.~~Till Hälsovårdsnämnden.~~

Sedan 1917 års barnlagar den 1 januari 1918 trätt i kraft och desamma under mer än fem månader nu tillämpats, hava vissa betydelsefulla erfarenheter vunnits på det område barnavårdsmännen hava att arbeta.

Sålunda har framgått, att ett av barnavårdsmännens viktigaste arbete är att söka sammanhålla bandet mellan moder och barn samt att på den grund förmå nyblivna mödrar att amma sina barn.

De resurser, i form av understöd, som för detta ändamål stå fattiga digivande mödrar till buds i Stockholm, äro emellertid ej tillräckliga för behovet. Stockholms stads spädbarnshem med plats för allenast 33 mödrar med barn, är sedan några månader tillbaka stängt för nytillträdande på grund av sjukdom bland de intagna varjämte stiftelsen Småbarnshems tvenne anstalter, vilka även få disponeras för medellösa mödrar från Stockholm, äro fullt belagda. Ytterligare hem i nämnvärd omfattning för mödrar med barn saknas för Stockholms vidkommande.

Enda återstående utväg torde vara att med kontanta medel hjälpa de mödrar, som äro villiga amma sina barn, då amningen för dessa huvudsakligen är en ekonomisk fråga. Av samtal med barnavårdsmännen har framgått, att amning skulle kunnat fortsätta under den för barnen mest behöfliga tiden i ett stort antal fall om endast bidrag i tillräcklig omfattning kunnat tillförsäkras mödrarna. Många äga anhöriga och vänner, hos vilka de få vistas under amnings-

66

tiden om de blott kunna lämna ersättning, som i någon mån motsvarar kostnaderna för maten. Även där bidrag på 25 å 30 kronor i månaden erhållas av barnfäderna, erfordras understöd till den medellösa ammande modern. Barnkläder och tvättmedel uppgå nu till förut oanade belopp och sluka en stor del av uppfostringsbidragen. Att söka understöd från fattigvården, då bidrag erhålles från barnfäderna, kan knappast ifrågasättas, enär fattigvårdsbehov ej kan sägas föreligga och fattigvården huvudsakligen har att taga hänsyn härtill. Den enda form av understöd från det allmänna, som kan ifrågakomma för de fattiga, ammande mödrarna, är sålunda s.k. ampremier, vilka, utan att hava karaktär av fattigvård, utdelas genom Mjölkdropparna, som härtill erhålla medel från Eder. För närvarande lära dessa ampremier utgå med lägst 15 och högst 30 kronor i månaden under en tid av från och med en till och med sex månader. Detta understöd, i och för sig synnerligen värdefullt, är emellertid under nu rådande dyrtid otillräckligt såsom effektiv hjälp åt en ammande kvinna, som är beroende av andra personers bistånd och välvilja för sitt uppehälle. För att motsvara nuvarande penningvärde, torde ampremierna böra höjas till omkring det dubbla av nuvarande belopp. Detta belopp, som väl kan synas högt, är dock avsevärt lägre än vartill kostnaderna uppgå för en å Stockholms stads spädbarnshem intagen moder med barn, men åstadkommer ändock samma resultat, nämligen beredande av tillfälle för en medellös moder att amma.

Ett intimt och förtroendefullt samarbete mellan Mjölkdropparna och barnavårdsmännen på detta område är även synnerligen önskvärt och kan helt säkert åstadkomma mycket gott för de späda barnen. Mjölkdropparnas läkare och föreståndarinnor äro ju bäst skickade att bedöma i varje särskilt fall själva amningsfrågan, varemot barnavårdsmännen genom sin ingående kännedom om den ekonomiska ställningen för mödrarna torde äga synnerligen god förutsättning att föreslå med vilka belopp ampremierna böra utgå.

På grund av vad sålunda anförts får Stockholms stads barnavårdsnämnd hemställa, att Hälsovårdsnämnden behagade gå i författning om avsevärd höjning i de understöd, som utgå i form av ampremier, samt att ampremier till icke gifta mödrar måtte till beloppet fastställas i varje särskilt fall efter samråd med respektive barnavårdsman. — Stockholm den 7 juni 1918.

På barnavårdsnämndens vägnar:

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]